

1901-06-27

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Kerteminde Opland: Lille Kærbyhus, som Alhed og Johannes Larsen boede i 1901, lå dengang udenfor byen.

Astrid Warberg var pige i huset hos dem frem til 1. oktober 1901, hvor hun begyndte at tage prælimenæreksamen i Odense.

Det vides ikke, hvem den mand, som Johanne C. Larsen tilsyneladende havde et forhold til, var.

Sangvinsk temperament (af sanguis, blod) har den, som ser den lyse side ved alting, og som altid håber paa det heldigste udfald – er optimistisk.

Splide: Spalte, kløve, sønderrive (ordnet.dk).

Småkræ: Andreas/Puf Larsen (født maj 1899) og broderen

Johan/Lysse/Feddesen/Feddelsen Larsen (født februar 1901) er sønner af Johannes/Las og Alhed/Be Larsen.

Uglen: Christine Swane.

Anna og Fritz Syberg boede i 1901 i Svanninge. I 1902 flyttede de til Kerteminde.

Sender's location:

Kerteminde

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Recipient's location:

Erikshaab pr. Højrups St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen
Albert Carl Emil Mohr
Christine Swane
Peter Tom-Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0398

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Her

Frk Johanne Warberg

Erikshåb

Højrup St

[Håndskrevet i brevet:]

Kerteminde Opland 27-6-01

Kæreste lille Junge!

Du skal øjeblikkelig have Svar – så glad jeg dog blev ved dit gode Brev, som du havde skreven til mig!

Og tro mig nu – jeg blev bare glad ved Brevet; det triste, som Du ser, kan jeg slet ikke indse.

Nej, Jer to er jeg sikker på – stoler så heltud på; I har skam Jeres Pas i Orden. Junge! jeg kan blive helt glad, når jeg tænker på Jer.

For alt det tristeste her i Verden er jo mest de uharmoniske Forhold Mennesker imellem. Men her kan ingen Disharmonier blive, for I er jo som skabt til at supplere hinanden. Hvad bryder Du dig om hans Ubestandighed, når Du éngang har set, at dét Menneske holder af Dig – ja ikke kan undvære Dig. Betænk dog, hvor han er ung – endnu langt yngre end sine År – endogså. Og måske Du er den første, han holder rigtig af – så lad ham dog få Tid at gennemleve af de mange Facer, som sidst Du skulde vise Dig fremmed for – Du er sluttet hos ham – derfor vil han også vende tilbage til Dig – altid.

Du spurgte om min Mening ang. det etiske og Dig:

Men lille Junge! Du kender jo mig og Etik – Afstand! Jeg siger som Du – man skal bruge de stakkels få Våben man kan gi Etiken Pokker ivold. - Nu tror Du vel slet ikke – eller reflekterer ikke på mine Satsler, fordi de er lutter Sangvinskheder, men jeg tror nu bestemt, at jeg mener rigtigt. Og jeg ønsker Dig af hele Min Sjæl til Lykke med Dig selv og ham. For Du ved vel, det er en mægtig Himmels Gave at kunde holde af et Menneske, som Du si'er, at Du kan det. O, det er disse Dine Ord, der bestandig kan gøre mig så glad – og så at Du har truffen ham, der måske er den Eneste under Solen, der kan gøre Dig lykkelig. Men det ene er nok en Følge af det andet. Nu han – afbrudt ved at de kom hjem fra Strandhotel – [ulæseligt], jeg passede Småkræ.

Næste Dag. Jeg må Fanden splide mig have dette Brev ordnet endnu i Aften. – møg træet som jeg skønt er – Tandpine hver Fornat – op 5 ½ hver Dag – i Vandet med Be fra ½ 7- 7 (vi har taget Kort.) og så Rub lige til Sengetid – vi har jo Middag 5 ½ - føj. Men jeg får da 5 Kr extra fra ham for

denne Måned. – eller 14 Dage er det da.

Be var i Odense i Dag fra 11 til 2 Toget. Feddeslen sov hele Tiden. Af Seværdigheder har Uglen og jeg været på Fyenshoved! Toget til Dalby til Dans Lørdag Aften. Gik derfra til Nordskov, hvor en Herre (Embedsmand) antastede os og spurgte nu vi ikke gik Fejl – der var ingen Logi ude, og det var jo sen Aften. Vi sagde, at vi vilde bo i en Høstak – men da ikke engang en sådan fandtes, tog vi imod hans elskværdige Tilbud at låne en stor Kappe – så drog vi af – lå på Tang med Kappen over os og vågnede Kl. ½ 3 op med et Sæt – den gav Resonans i en Cyklist der rullede forbi og velsagtens havde grundet over den mørke Klat – han blev meget betuttet – gled videre og sagde sluttel. Gomåren! Langt væk stod han så af og gloede. Dagen blev herlig i det smukke Vejr – vi gik nøgne om på Hovedet + badede når det blev for hedt – talte – sov – spiste – stegtes – badede og nu fortæredes af Tørst og skyndte os hjem – med ½ 10 Tog til Kerteminde – de udstødte vilde Hyl, da de så vore skamferede Ansigter – kobberrøde og lasede. I Dalby vakte vi stormende Opsigt – som overalt hvor vi passerede Embedsmanden havde telefoneret vor dristige "Færden vidt om på Hindsholm", sagde Mohrs)!!!

Om denne Tur der i alle Måder var vellykket skal Du høre personlig.

Nu er jeg for træt Kunstn. savner meget. Og i Dag gled Uglen til Svanninge – hun var nu brillant i sine gode Stunder! Og vi blev så glade ved Mors Jabrev i Dag – det skal nok blive en sjov Halløj – Be har så været nede at løse Sognebånd. Tom P. er så morsom og hyggelig at have og Be nyder al den Mad, vi hver Dag får, han gir 1 ½ Kr – så jeg mener nu, vi sætter snarere til - så flot vi lever.

Dette blev da for Resten et helt Brev – bare Du kan læse de Tæer.

Hermed en venlig Hilsen o s v – til Jer alle.

O Tak! Junge!

Din Dis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hier
Til Johan e. Wachter
Eriksköt
Hjertup H

Herlevminde Glend 27.6.01

Kære lille Jørgen!
Du skal selvfølgelig have svar
- så glad jeg dog blev ved dit
søde brev, som du havde
skrevet til mig!

Op for mig nu - jeg blev bare
glad ved brevet; det kunde
som du ser, kan jeg slet ikke
indse.

Nej, for er jeg ikke på
- skolen så helbred på; (han
skam pers. Pas i Viden).
Jørgen! og kan blive helt glad,
når jeg tænker på jer.

For alt det brisbrak her
i Viden er jo mest de
uharmoniske Forhold
Mennesker imellem.
Men her kan ingen
dis harmoni blive, for den

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for som skabt til at sættes
hinanden. Had jeg
den di om hans Alenlandhed,
når den engang kom set, at
det menneske kaldes af
J. - ja ikke kan vindes
J. - Betänk dig, hvor han
er mig - endnu langt yngre
end mine alle - endog.
O måske den er den fæle,
han holder sig af - så
lad ham dog for tid at
opremsen af de
mange Tæcer, som vist
den skulde vise sig frem
for - den er altså læst
ham - derfor vil han også
vender tilbage til dig - altid.
Den spørge om min mening
ans. det eliske og d.
Min lille pige! Den kendte
so mig og Elise - og bestand!

J. ja som den - man spæl
Vat og de skabte for tæren
man kan sig Elise - Tæker - her.
- Nu fra den vil det ikke
eller øflekken stabs for mine
Tæker, fordi de er lække
sængemødder, men jeg har
nu besluttet at jeg mine
sig til. O ja Gudne J. af hele
min spæl det lykke med det
og ham. For den ved vel det
er en meget stimmelens Tæve
at kunne kalde af et menneske
som den er, at den har det.
O det er disse mine Ord, den
bekendt. kan sig sig i glad
og så at den har truffet ham
for mig i den første
munder Væsen, den kan sig
dig i øjeblik. Men det er
nok her i Folge af det
vedt. Nu fra - og end
med at de kom hjem fra
Shanahel - Tæve, og
parrede Tæve.

BB0398
Hele dag. Ifølge Fanden
oplyst mig at have dekke
over adnet knæ i afhen
- mig hat som of skulder
- Tandpine blev Fornat
- af 5^{1/2} hver dag - i landt
sked for fra 27-7/01 har
taget (Kort) og i Røt lige til
Sjæved - vi har of middag
52 - sty. Men of for da 5 (Kort)
extra for ham for denne måned.
- eller 14 Dage - det da.
De var i Odense i dag for
11 - til 2 Tøjt. Faddelsen
sov hele tiden. of bevogtede
han helen og i udel på Tøjt
oved. Tøjt til Dalby P. Klaus -
Lad afhen. I ih derfor til
hørdet hua en store
(ombedimand) anstaltede
as og spurgte om vi ikke jik
Tøjt - der var ipeu sagi
tid, og det var for om
afhen. Vi sagde, at vi ikke

bo i en Kjøstak - men
da ikke paa gang en inden
fandtes by is iinaad hans
elckvederje tilhvid at
lære en stor Kuffe -
da dray vi af - Ca på Tay
med Kuffen men or
væmede til 3 og med et
Sæt - der var Resmans
i en Cyclist der rullede
falsk og vel sig hans hande
grundet over den unge
Klat - han blev meget
bekubket - gled videre
i mange alubkhet. Johansen!
i Snyfusk skod han is
af og glæde. Men blev
helt i det rimbkhet
- og gik mange om på
Seneet + badede man
out blev for helt -
falke - sort - spiske -

skjedes - hordede i sin
forberedes af fastg. skud
og hjem - med 1/2 10
Tg. til København inde -
I de udskudte vilde
Sjæl, da de så vare
skamferede Anijter
- kattergal & Casse.
I i Dalling male i skomende
Opist som mestt kan
vi Passende Durheds-
munden Kande belifo-
mest na aunkje "Fæden
vidt om i in Sunde kalun
sogte (mahrs) !
Nu derme Ten
der alle maider
var velly fahet skud
som hvar person.
Sige en af fa hæl

et Kinsku. saumer
mest. G. i da, sled
Ugler. til Suavis..
tun var sin andent
i sine gode skunder!
O vi liler in Jode
ved mors faher i
dly - det skul mest
blive en for skat
- Be har in mest
mede at lare Sogskind.
Tom 7. er in, marom
byggel. og have en
pe angdet al der
mad, in huer dly for
han in 1/2 hr i in
g mener nu in sakter
g povera til in flat in
leven.

BB0398

Skikke dem der for Penken
et helt Brev - bare
du kan lide de to.

Hermed en venlig
Hilsen og til
jer alle.

O Tak! - fange!

Min dig